

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,

Iurie Bejenaru,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 02 iulie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 24 august 2020, declarat de avocata Elena Vlas în numele inculpatului

Mutelica Igor xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>10.10.2018 – 02.07.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.07.2019 – 16.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.12.2019 – 24.03.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.05.2020 – 24.08.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.10.2020 – 25.01.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 02 iulie 2019, Mutelica Igor a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la 02.07.2019, cu includerea perioadei aflării în instituția medicală pentru expertiza judiciară în condiții de staționar de la 12.02.2018 până la 27.03.2018.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 9153,00 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Mutelica Igor, în una din zilele lunii septembrie a anului 2016, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe drumul de țară din extravilanul s. Xxxx, r-nul Xxxx, în apropierea stânei cu denumirea populară ”în sotci”, amplasată la marginea satului, unde lucra în calitate de cioban, având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu ***fiica sa***, Dogotari Xxxx, născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și ***care se afla în grija lui***, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnul peste corp, în rezultatul căror ultima a primit dureri fizice, și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței lui X. Dogotari, ***profitând de imposibilitatea acesteia de a se***

apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale fragede, a izbit-o la pământ, unde a imobilizat-o, ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ea un raport sexual obișnuit.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la stână, seara, a venit fiica lui, X. Dogotari, a adus mâncare și l-a ajutat la muls oile. Cu el mai erau trei persoane. După ce au muls oile, s-au îmbătat și a rugat fiica să-l conducă până acasă, pe jos. Pe drum s-a împiedicat, a căzut jos, i-a părut că și ea l-a izbit, din care motiv a lovit-o cu palma. Fiica a fugit. El a rămas și s-a târâit pe pământ până acasă. După ce a lovit-o, nu ține minte mai departe ce a fost, s-a trezit acasă.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Camerzan Ion a declarat că inculpatul îi este ginere, iar Dogotari X. este nepoata lui. Lucra cu Mutelica I. ca ciobani la stâna. Într-o seară a adus mâncare Dogotari X. Au servit băuturi alcoolice și a adormit. Nu cunoaște cum ceilalți au plecat acasă. Peste un an de zile a aflat că Mutelica I. a vrut să o violeze pe Dogotari X. de la soția sa - Camerzan Elizaveta, care i-a comunicat că în seara ceea Dogotari X. a venit să înnopteze la ei, deoarece tatăl ei a vrut să o violeze.

Martorului Camerzan Elizaveta a relatat că Dogotari X. este fiica lui Mutelica I. O consideră drept nepoată. Timp de 12 ani, fiica ei, Iraida, a locuit cu inculpatul, împreună cu copiii lui Mutelica I. și fiica lor comună, Mariana. A trimis-o pe Dogotari X. la stână să ducă mâncarea ciobanilor. Pe la orele 03:30 noaptea, Dogotari X. a venit la ea acasă și i-a comunicat că Mutelica I. a bătut-o și a violat-o. Era zgâriată, cu vânătăi, pantalonii rupți, plângea de durere. Nu a anunțat poliția deoarece nu a vrut să strice familia lor. Dogotari X., peste jumătate de an, a povestit totul fiicei ei, Iraida. Anterior, **inculpatul a spus că nu este fiica lui, dar nu vrea să o despărtească de fratele ei.**

Martorul Mutelica (Camerzan) Iraida a declarat că a fost căsătorită cu Mutelica I, iar timp de 1 an și 3 luni sunt divorțați. În anul 2016 erau în relații de căsătorie cu inculpatul. **Dogotari X. era sub tutela ei**, fiind fiica lui Mutelica I. și locuiau împreună. Dogotari X. i-a comunicat că în toamna anului 2016 a fost la stână să ducă mâncare tatălui său, după ce a fost violată de Mutelica I. A întrebat-o de ce nu a anunțat poliția, la ce Xxxx a spus că Mutelica I. i-a spus că o va omorî pe dânsa și pe acela cui va povesti despre acest fapt. Dogotari X., în seara ceea a dormit la bunica - Camerzan Elizaveta. Cu Mutelica I. a discutat despre acest caz, la ce ultimul i-a spus că Xxxx ”a meritat”. Motivul divorțului ei cu Mutelica I. este declarația Xxxx că a fost violată de către inculpat. **Mutelica I. i-a spus că nu este tatăl ei biologic. Totodată el avea grija de Xxxx**, când ea avea nevoie de ceva, îi spunea să meargă și să-și procure cele necesare;

Partea vătămată Dogotari Xxxx a relatat, că a plecat la stână să ducă mâncare. După ce au mâncat, s-au pornit în drum spre casă. Tata era beat, a dezbrăcat-o forțat și a violat-o, i-a spus că dacă o să spună cuiva o va bate și o va omorî pe ea și pe acel care va afla. Afară era întuneric și ea s-a dus la bunica vitregă. Era ora 4 dimineața. A povestit bunicăi tot ce s-a întâmplat în seara aceea. Mama a aflat peste jumătate de an despre viol.

Conform raportului de evaluare psihologică nr.160 din 03.07.2017, efectuat de către Direcția învățământ, Tineret și Sport Xxx, Dogotari X. **locuiește împreună cu tatăl biologic**, mama vitregă și doi frați. A relatat că un an de zile în urmă a fost obligată de tatăl să întrețină raport sexual cu acesta. Despre cele întâmplate a relatat bunicii, mamei vitrege și unchiului care trăiește la bunica. Dogotari X. a mai declarat că a doua zi la școală urmele violenței care erau pe fața ei, au fost observate de directorul școlii, căruia i-a spus că a fost bătută de tatăl. Din punct de vedere emoțional și psihologic, Dogotari X. resimte un conflict interior puternic, timiditate și nesiguranță. Dogotari X. face parte din rândul copiilor ce prezintă factori de risc deoarece violența fizică la care a fost expusă și violența sexuală (dacă va fi confirmată) are un impact psihologic puternic asupra dezvoltării ei, putând fi urmată de o traumă pentru întreaga viață.

Potrivit raportului de expertiza judiciară nr. 142-a-2017 din 12.12.2017, în incinta Centrului de Medicină Legală, secția de psihiatrie medico-legală ambulatorie Bălți, a fost supusă expertizei complexe psihiatrico psihologice legală Dogotari X. În urma examenului, expertul psiholog judiciar a concluzionat, că: particularitățile psihologice individuale ale expertizatei n-au putut influența esențial comportamentul în situația analizată. Reieșind din particularitățile psihologice individuale și de vârstă, precum și din condițiile concrete în care s-a produs infracțiunea, Dogotari X. a putut să înțeleagă corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea. Dogotari X. a putut să perceapă circumstanțele importante pentru dosar, să le memorizeze și reproducă adecvat. Dogotari X. nu manifestă predispoziția de a exagera evenimentele produse și de a fantaza.

Totodată, din probele cercetate în ședința de judecată, s-a confirmat faptul, că între Mutelica I. și victima minoră Dogotari X. exista un raport special, întrucât, **Mutelica I.**, locuind împreună cu Mutelica Iraida, minora Dogotari X. și doi frați ai ei, de fapt, **și-a asumat obligația de ocrotire și îngrijire a minorei, care a locuit în casa lui și îl numea "tata". La fel și Mutelica I. o numea "fata mea". Anume acest raport permite făptuitorului să aibă autoritate și influență asupra victimei și îi inspiră încredere.** Anume acest raport special confirmă faptul că Mutelica I., care a declarat că-și ajută fiica, știa cu certitudine că victima este minoră și nu a împlinit vârsta de 18 ani.

Deși minora Dogotari N. îl numește pe Mutelica I. tată, acesta, **potrivit copieii certificatului de naștere a X. Dogotari, seria NA-VI 0046952 eliberat de OSC Xxx, nu este înregistrat ca părinte "tata" ei.**

Astfel, **necâtând la faptul că Mutelica I. nu este înregistrat ca tată, faptul că acesta avea grijă de minoră și o creștea ca pe fiică, s-a confirmat prin adeverința nr. 540 din 04.07.2017 eliberată de Primăria comunei Xxx** privind componența familiei lui Mutelica I. (f.d. 80), caracteristica psihopedagogică a X. Dogotari, prezentată de diriginta clasei Știrbu Elena (f.d. 77).

Reieșind **din declarațiile însăși a părții vătămate Dogotari X., aceasta cunoștea că Mutelica I. este tatăl ei biologic.** Faptul că Mutelica I. îi spunea "fata mea" în sensul că este fiica lui, au declarat martorii Camerzan Ivan, Jidovanu Oleg, Albot Serghei, Rusu Oleg. Martorii Mutelica Iraida, Camerzan Elizaveta, Camerzan Ivan au declarat

că Mutelica I. avea grijă de Dogotari X., locuiau împreună într-o familie și într-o casă cu alți copii.

Totodată, *martorul Mutelica Iraida a indicat că inculpatul i-a spus că nu este tatăl Xxxx, însă, tot aici a indicat că acesta avea grijă de ea* și dacă aceasta avea nevoie de ceva, o pune pe ea să-i să cumpere cele necesare și îi dădea bani.

Declarațiile părții vătămate minore Dogotari X., făcute în ședința de judecată din 04.06.2019, precum că inculpatul nu este vinovat, că ea a spus minciuni că tatăl a violat-o, urmează a fi apreciate critic, or, declarațiile făcute de către minoră în condiții speciale de audiere a părții vătămate minore au avut loc cu participarea reprezentantului legal al părții vătămate minore din cadrul autorității tutelare Direcția Asistența Socială și Protecția Familiei Xxxx (nu a bunicii sau altei rude), cu participarea specialistului în audierea minorilor și psiho-pedagogului, care au făcut concluzii asupra declarațiilor minorei, și anume că aceasta a făcut declarații în ședința de judecată liber, benevol, nefiind presată de către participanții la proces. În cadrul audierii în camera specială pentru audiere, minoră a avut posibilitate de a se refuza să facă declarații, să facă alte declarații decât cele de învinuire a lui Mutelica I., însă nu s-a refuzat și a declarat că a fost violată.

Circumstanțele cauzei reflectate de către minoră în cadrul audierii acesteia de către judecătorul de instrucție s-a confirmat prin totalitatea probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, și anume: timpul comiterii infracțiunii anul 2016 vara-toamna a fost indicat de către martorii Camerzan Ivan, Rusu Oleg, Jidovanu Oleg, Albot Sergiu, Camerzan Elizaveta și Mutelica Iraida; faptul că Dogotari N. seara a plecat împreună cu inculpatul de la stână au confirmat martorul Jidovanu Oleg, iar martorul Camerzan Ivan și Albot Sergiu au confirmat că Dogotari X. a fost seara și a adus mâncare. Martorul Camerzan I. a declarat că au mâncat, au servit băuturi alcoolice, el s-a culcat, apoi a văzut că Mutelica I. și Dogotari X. au fost plecați. Faptul, că de la stână unde lucra inculpatul și casa acestuia din s. Xxxx trece pe un drum de țară și este la o distanță care poate fi parcursă timp de 30 de minute, pe drum sunt câteva case, a fost confirmat și de inculpat și de toți martorii audiați în privința acestui fapt. Martorul Camerzan E. a confirmat, că într-o zi a lunii septembrie a anului 2016, Dogotari X. a venit la dânsa acasă aproximativ la orele 03:30 dimineața, având haine murdare, zgârieturi pe față, gât și pe spinare, s-a spălat și plângea de dureri, era îmbrăcată într-o vestă de culoare deschisă și în sorți, că i-a declarat deodată că a fost violată și maltrată de tatăl său - Mutelica I., după ce a fost amenințată cu omor în caz dacă spune cuiva despre viol. Faptul, că inculpatul a venit în luna septembrie a anului 2016 aproximativ la orele 04:00 dimineața a confirmat martorul Mutelica (Camerzan) Iraida. Ultima a confirmat și faptul că Dogotari X. a venit acasă dimineața, și-a schimbat hainele și a plecat la școală. În ziua cea, a spus că leziunile corporale le-a primit în urma maltratării de către tatăl său. Ulterior, Dogotari X., i-a povestit despre faptul că a fost violată de către Mutelica I., în luna septembrie a anului 2016, pe drum de la stână spre casă, iar apoi a arătat și stâlpul lângă care a fost violată, care se află nu departe de casa E. Camerzan, pe drum de la stână spre casa lor din s. Xxxx. Martorul Jidovanu O. a confirmat că Dogotari X. a fost îmbrăcată în sorți scurți și în vestă sportivă, maiou și fiind "fată zdravănuță" l-a dus pe Mutelica I. pe umerii săi, deoarece

ultimul era în stare de ebrietate alcoolică. Faptul, că sorții în care a fost îmbrăcată X. Dogotari în seara când a fost violată, au fost rupți, iar apoi au fost cusuți cu ața albă, s-a confirmat prin procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 03.07.2017, potrivit căruia de către organul de urmărire penală fiind ridicată o pereche de sorți de culoare verde, la examinarea acestora s-a constatat că la fermouarul din înainte, din partea stângă, sorții au fost cusuți manual cu ața albă. Martorul Camerzan E. a indicat că Dogotari X. a venit la ea acasă aproximativ la orele 03:30 dimineața fiind îmbrăcată în sorți, la care a fost rupt fermoarul și într-o vestă de culoare deschisă, cu părul zburlit, cu zgârieturi și vânătăi. A văzut pete de sânge pe haine. Directorul școlii Rusu Oleg a confirmat că a văzut în luna septembrie a anului 2016 în regiunea gâtului zgârieturi, eleva era tristă.

Astfel, reieșind din totalitatea probelor cercetate în instanță și prezente în materialele dosarului penal, acțiunile lui Mutelica I., au fost corect calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal - violul, adică, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit *asupra persoanei care se află în grija făptuitorului*.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Xxxx, Valerian Junghină a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mutelica I. să fie condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal la 20 ani închisoare, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 14 259,98 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond urma să țină cont de natura și gravitatea faptei imputate inculpatului, care este învinuit în comiterea unei infracțiuni excepțional de gravă îndreptată față de un minor, impactul acestei infracțiuni asupra victimei.

Instanța nu a luat în considerație că, ultimul nu este la prima abatere de lege, fiind condamnat anterior la 19.06.2001 de Judecătoria Xxxx în baza art. 119 alin. (3) și 224 Cod penal, la 1 an privațiune de libertate, cu suspendarea pedepsei pe un termen de probă de un an. Deci, nu și-a făcut careva concluzii pentru sine, nu a pășit pe calea corijării, dar a comis din nou o infracțiune excepțional de gravă, contra unui minor.

Mai mult, instanța a constatat circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. e) și j) Cod penal - săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra minorului și săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică.

La etapa urmăririi penale au fost dispuse și efectuate un șir de expertize judiciare și constatări, pentru efectuarea cărora au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 14 259,98 lei, care potrivit art. 229 Cod de procedură penală sunt obligatoriu suportate de către condamnat.

3.1 A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că despre fapta incriminată, organele de drept au aflat abia peste un an de zile, în urma unei cerți cu fiica, care a declarat la poliție că el a violat-o.

La baza sentinței de condamnare s-au pus ca probe declarațiile Elizavetei Camerzan, mama soției sale, Mutelică (Camerzan) Iraida precum, că Dogotari X. i-a povestit ce s-a întâmplat, dar a tăinuit acest fapt, iar aproximativ peste un an de zile au depus declarații precum că și-a violat fiica, deja când se afla în relații ostile cu ultimele.

Fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată, victima minoră (fiica) Dogotari X. a declarat, că nu este adevărat că ar fi avut relații sexuale forțate cu dânsa. Acele fapte le-a declarat din furie și nu corespundeau adevărului.

Astfel, a fost condamnat neîntemeiat, neluându-se în considerație ultimele declarații ale părții vătămate, care a mai declarat în cadrul ședinței că-i pare rău că l-a denunțat precum că a violat-o, or faptele invocate de ea nu corespund adevărului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Mutelica Igor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 13 ani închisoare.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 24 259,98 lei a fost respinsă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță just a încadrat acțiunile inculpatului, vinovăția acestuia fiind constatată în baza ansamblului de probe administrate de către prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel.

Totodată, la stabilirea pedepsei, prima instanță urma să țină cont, că în lipsa circumstanțelor atenuante, aplicarea pedepsei la limita minimă a fost nejustificată, având în vedere că infracțiunea comisă este catalogată ca excepțional de gravă, îndreptată împotriva minorului.

În același timp, instanța de fond justificat a apreciat ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor legate de rechizite și combustibil în sumă de 1062 lei, or, nu se încadrează în prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, întemeiat dispunând respingerea solicitării acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 14.259,98 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că este neargumentată neîncasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 14.259,98 lei, deoarece ele au fost suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare și a acțiunilor procesuale deci, sunt cheltuieli prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, iar în conformitate cu art. 229 Cod de procedură penală acestea sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că nu a comis nicio infracțiune, fiind condamnat ilegal, fără careva probe.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 24 martie 2020, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, potrivit textului incriminator, Mutelica I. a fost pus sub învinuire pentru că: "...având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa, Dogotari Xxxx, născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicare a mai multor lovituri cu pumnul peste corp, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice, și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei sale fragede, a izbit-o la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ea un raport sexual obișnuit".

Prin rechizitoriu, acțiunile inculpatului, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângerea fizică și psihică a persoanei, despre care se cunoștea cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 14 ani și care se afla la îngrijirea făptuitorului.

În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și implicit cu privire la încadrarea juridică a faptei pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

Potrivit art. 133¹ Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa sau prezenta conlocuirii făptuitorului și victimei: a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor; b) în condiția locuirii separate: persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub curatelă."

Din cele expuse, prezintă relevanță faptul că, circumstanța agravantă analizată are un caracter personal și privește deopotrivă făptuitorul și victima infracțiunii de viol, aceștia trebuind să îndeplinească o calitate specială, anume: aceea de membru al familiei.

Astfel, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu se conciliază cu baza factologică descrisă în rechizitoriu.

Ori, prin actul de învinuire, inculpatului i-a fost incriminat "întreținerea unui raport sexual forțat cu fiica sa, Dogotari X., născută la xxxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui".

În acest context, instanțele urmau să se expună asupra clarității învinuirii sub aspectul "membru de familie" și "a persoanei aflate la îngrijirea făptuitorului" care reprezintă noțiuni ce se exclud reciproc, și drept consecință impune eventual încadrarea acțiunilor inculpatului în baza altei norme penale, decât cea în baza căreia a fost pus sub învinuire și condamnat.

Omisiunea instanței de apel de a face o analiză amplă asupra tuturor circumstanțelor cauzei și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, care confirmă sau infirmă vinovăția inculpatului, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor, urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei. Statuările ce preced, denotă cu certitudine că, la caz, nu există o coroborare între cele incriminate inculpatului și cele descrise, de facto, în rechizitoriu.

Nu în ultimul rând, în această cauză o deosebită atenție instanțele de fond urmau să-i acorde părții vătămate minore, care, fiind abuzată sexual, a suferit o traumă psihologică de o intensitate sporită, ceea ce a și influențat asupra poziției procesuale contradictorii a acesteia pe parcursul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei.

Mai mult, instanța de apel și-a fondat soluția exclusiv pe probele examinate și cercetate în prima instanță, fără audierea inculpatului și consemnarea declarațiilor acestuia în conținutul procesului-verbal, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 august 2020, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Mutelica Igor a fost condamnat în baza art. 171 alin (2) *lit. b²*) Cod penal la 10 ani închisoare.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 13.197,98 lei.

Dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictelor s-au menținut fără modificări.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, însă a dat apreciere incorectă a acestor probe, reținând în acțiunile lui Mutelica I. elementele infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra persoanei care se află în grija făptuitorului.

În urma examinării probelor prezentate, s-a constatat în acțiunile lui Mutelica I. elementele infracțiunii de viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit *asupra unui membru de familie*, infracțiune prevăzută la art. 171 alin. (2) *lit. b²*) Cod penal.

Astfel, Mutelica I., în una din zilele a lunii septembrie a anului 2016, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe drumul de țară din extravilanul s. Xxxx r-nul Xxxx, în apropierea stânei cu denumirea populară "în sotci", amplasată la marginea satului, unde lucra în calitate de cioban, *având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa* Dogotari X., născută la xxxx, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicare a mai multor lovituri cu pumnul peste corp, în rezultatul cărora ultima a primit dureri fizice și prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări, forțat, contrar voinței, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și expune voința din cauza vârstei fragede, a izbit-o la pământ, unde a imobilizat-o ținând-o de mâini, a dezbrăcat-o forțat și a întreținut cu ea un raport sexual obișnuit.

Vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate minore Dogotari Xxxx, martorilor Camerzan Ion, Camerzan Elizaveta, Mutelica (Camerzan) Iraida, Albot Sergiu, *declarațiile inculpatului Mutelica I. că este nevinovat.*

Pe lângă declarațiile sus menționate, care au fost cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, *vinovăția inculpatului s-a confirmat și prin probele scrise*: raportul de evaluare psihologică nr. 160 din 03.07.2017; raportul de expertiza

judiciară nr. 515 din 25.07.2017; raportul de expertiza judiciară nr. 142-a-2017 din 12.12.2017; raportul de expertiza judiciară nr. 201836S0016 din 11.04.2018.

Din probele administrate se constată că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate conform art. 171 alin. (2) lit. **b²**) Cod penal și anume: violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, **săvârșit asupra unui membru de familie**.

Ori, în actul de învinuire adus lui Mutelica I., se conțin două noțiuni contradictorii prevăzute de legea penală și anume statutul special de membru al familiei cum este cel de fiică indicat și statutul special de persoană aflată la îngrijire.

Instanța de fond, contrar acestor două noțiuni, fără a face o diferențiere între agravantele actului de viol care sunt membru de familie și persoană aflată la îngrijire a calificat acțiunile lui Mutelica I. la alin. (3) art. 171 Cod penal, admitând în totalitate agravanta de persoană aflată la îngrijire.

Potrivit art. 133¹ Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor; b) în condiția locuirii separate: persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub curatelă.

Mai mult, victima se află în grija făptuitorului atunci când acesta are obligația contractuală (de muncă, de prestații) sau morală de a acorda victimei asistență socială, ori în puterea relațiilor de rudenie are îndatorirea legală de a îngriji victima, pe când din materialele cauzei penale **a fost cert constatat faptul că Dogotari X. deține statutul de membru a familiei** și nu persoană aflată la întreținere, iar organul de urmărire penală clar a indicat că aceasta este fiica inculpatului.

În concluzie, cele două noțiuni „membru de familie” și ”persoană aflată la îngrijirea făptuitorului” se exclud reciproc, iar acțiunile inculpatului se încadrează în baza normei penale prevăzută de art. 171 alin. (2) **lit. b²**) Cod penal și anume violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, **săvârșit asupra unui membru de familie**.

Potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

8. Avocata Elena Vlas a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 171 alin. (2) lit. **b²**) Cod penal.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, iar vinovăția lui Mutelica I. în comiterea infracțiunii imputate nicidecum nu a fost confirmată incontestabil prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță și instanța de apel.

La data de 04.06.2019, partea vătămată Dogotari X. s-a prezentat în ședința instanței de fond și a solicitat să fie audiată repetat. Ea a declarat că nu-l mai

învinuiește pe inculpat de viol, că tot ce a declarat până la acel moment, nu este adevărat. Că l-a învinuit pe tatăl său, doar din furie pentru că a lovit-o de câteva ori. Astfel, aceste declarații ale părții vătămate n-au fost verificate.

Dubiile în probarea învinuirii neînclăturate n-au fost interpretate de instanță în favoarea inculpatului.

Prin urmare, hotărârile adoptate în privința lui Mutelica I. sunt neîntemeiate, deoarece vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii n-a fost confirmată de probele acuzării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și (5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva. Potrivit cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În corespundere cu jurisprudența națională, în sensul prevederii de la art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, victima se află în grija făptuitorului, atunci când acesta are obligația contractuală (de muncă, de prestații) de a-i acorda asistență socială ori de a îngriji victima (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 07.11.2005, nr.17 - Despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală, pct. 13.*). Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de

procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) în descriptiv a constatat în fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, sumar și neclar că: *„având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa, Dogotari Xxxx, născută la xxx, despre care știa cu certitudine că este minoră și care se afla în grija lui..., a întreținut cu ea un raport sexual forțat”*, ulterior s-a contrazis în motivare indicând că: *„martorul Camerzan Elizaveta a relatat că inculpatul a spus că nu este fiica lui..., martorul Mutelica (Camerzan) Iraida a declarat că Dogotari X. era sub tutela ei..., Mutelica I. i-a spus că nu este tatăl ei biologic, totodată el avea grija de Xxxx..., inculpatul i-a spus că nu este tatăl Xxxx, însă, tot aici a indicat că acesta avea grijă de ea..., conform raportului de evaluare psihologică nr.160 din 03.07.2017, Dogotari X. locuiește împreună cu tatăl biologic, mama vitregă și doi frați..., din probele cercetate s-a confirmat că între Mutelica I. și victima minoră Dogotari X. exista un raport special, întrucât, Mutelica I. și-a asumat obligația de ocrotire și îngrijire a minorei, care a locuit în casa lui și îl numea ”tata”. La fel și Mutelica I. o numea ”fata mea”. Anume acest raport permite făptuitorului să aibă autoritate și influență asupra victimei și îi inspiră încredere..., deși minoră Dogotari X. îl numește pe Mutelica I. tată, acesta, potrivit copiei certificatului de naștere a X. Dogotari, seria NA-VI 0046952 eliberat de OSC Xxxx, nu este înregistrat ca părinte ”tata” ei..., necătând la faptul că Mutelica I. nu este înregistrat ca tată, faptul că acesta avea grijă de minoră și o creștea ca pe fiică, s-a confirmat prin adeverința nr. 540 din 04.07.2017 eliberată de Primăria comunei Xxxx... reieșind din declarațiile însăși a părții vătămate Dogotari X., aceasta cunoștea că Mutelica I. este tatăl ei biologic. Faptul că Mutelica I. îi spunea ”fata mea” în sensul că este fiica lui, au declarat martorii Camerzan Ivan, Jidovanu Oleg, Albot Serghei, Rusu Oleg. Martorii Mutelica Iraida, Camerzan Elizaveta, Camerzan Ivan au declarat că Mutelica I. avea grijă de Dogotari X., locuiau împreună într-o familie și într-o casă cu alți copii..., astfel, acțiunile lui Mutelica I., au fost corect calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal - violul, adică, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra persoanei care se află în grija făptuitorului”;*

b) totodată, în dispozitiv a condamnat inculpatul pe art. 171 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică conform calificativului: *„violul săvârșit asupra persoanei care se află în grija făptuitorului”*, deci, contrazicând fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, în care este constatat că inculpatul a comis violul și fiicei dar și a persoanei care se află în grija lui – calificative care se exclud reciproc.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală,

instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se lezează dreptul inculpatului la apărare. În corespundere cu art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

În cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii, imputarea altor acțiuni și calificative în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii, care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 23*). În cazul în care instanța de apel ia în considerare temeiurile de casare din oficiu, ea este obligată să le pună în discuția părților (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 12.2*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) recalificând acțiunile inculpatului și condamându-l în baza art. 171 alin (2) *lit. b²*) Cod penal - violul săvârșit **asupra unui membru de familie**, nu a coroborat această soluție cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală - judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, cât și cu faptul că prin rechizitoriu asemenea element calificativ nu i-a fost imputat în genere inculpatului.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire, nu a informat inculpatul în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6 §1, §3 lit. a) și b) CEDO - dreptului la un proces echitabil (*Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*)

b) doar a trecut în revistă probe administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special nu s-a expus sub nicio formă asupra declarațiilor divergente ale părții vătămate minore Dogotari X., date la faza de urmărire penală și în ședința de judecată, nefiind clar care din acestea și de ce au fost acceptate sau respinse.

Mai mult, concluzia neclară și divergentă că: „**vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate minore Dogotari Xxxx, martorilor Camerzan Ion, Camerzan Elizaveta, Mutelica (Camerzan) Iraida, Albot Sergiu, declarațiile inculpatului Mutelica I. că este nevinovat**”, nu corespunde exigențelor prescise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale;

c) constatarea sumară în fapta considerată ca fiind dovedită că: „...*având scopul întreținerii unui raport sexual forțat cu fiica sa Dogotari X., născută la xxx, prin constrângere fizică... a întreținut cu ea un raport sexual...*” și concluzia ulterioară că: „*din probele administrate se constată că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate conform art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și anume: violul - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie*”, nu a fost coroborată cu dovezile din speță și cu prevederile art. 46, 47, 48 din Codul familiei (*stabilirea provenienței copilului*), în aspectul vizat. Totodată, instanța penală nefiind nici competentă să soluționeze chestiunea stabilirii paternității.

Ori, aceste rezumate contravin următoarelor probe - martorul Camerzan Elizaveta a relatat că inculpatul i-a spus că nu este fiica lui...; martorul Mutelica (Camerzan) Iraida a declarat că Dogotari X. era sub tutela ei, iar Mutelica I. i-a spus că nu este tatăl ei biologic, totodată el avea grija de Xxxx...; conform declarațiilor părții vătămate minore Dogotari X., ea știe că Mutelica I. ar fi tatăl ei biologic; conform raportului de evaluare psihologică nr. 160 din 03.07.2017, Dogotari X. locuiește împreună cu tatăl biologic, mama vitregă și doi frați...; potrivit certificatului de naștere a lui Dogotari Xxxx, seria NA-VI 0046952, eliberat de OSC Xxxx la 02.09.2006, actele privind identitatea lui Dogotari Xxxx, inculpatul nu este înregistrat ca părinte al părții vătămate, fiind indicat la capitolul părinții: *tata ----, mama -*

Dogotari Olga (*f.d. 75, 144*); în actele de identitate ale inculpatului nu este indicat că ar fi fost căsătorit cu Dogotari Olga și că Dogotari Xxxx iar fi fost fiică (*f.d. 78, 145*), conform certificatului Primăriei com. Xxxx, Mutelica I. ar fi tatăl biologic al victimei Dogotari Xxxx și ultima se află în grija lui (*f.d. 157*);

d) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.1** și **8.**, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate;

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Elena Vlas, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 august 2020 în privința inculpatului Mutelica Igor Xxxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată la 19 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

